N°. 191. 1856.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 13 AUGUSTUS.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 75.) *BESLUIT van den 2den Augustus* 1856, *houdende vaststelling van het Algemeen Reglement van Politie voor het kanaal van* Apeldoorn *tot in den* IJssel, *bij* Hattem.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken van den 26sten Maart 1855, n°. 210, 3de afdeeling A;

Den Raad van State gehoord (advies van den 7den Mei 1855, n°. 9);

Op de nadere voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 28sten Julij 1856, n°. 229, 3de afdeeling,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Vast te stellen het algemeen reglement van politie voor het kanaal van *Apeldoorn* tot in den *IJssel*, bij *Hattem*, zoo als het hiernevens is gevoegd.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* geplaatst en aan het Departement van Finantien, alsmede aan den Raad van State, in afschrift medegedeeld zal worden.

Het Loo, den 2den Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
SIMONS.

Uitgegeven den *tienden* Augustus 1856.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOOK.

ALGEMEEN REGLEMENT VAN POLITIE *voor het kanaal van* Apeldoorn *tot in den* IJssel, *bij* Hattem.

TITEL I.

Bepalingen betrekkelijk de vaart.

Art. 1. Geen schip wordt op het kanaal toegelaten of mag daarop varen, indien:

1. het dieper gaat dan één el acht en dertig duim (1.38 el), gemeten onverschillig waar;
2. de waterdigte, vaste of losse borden, boorden of wanden niet ten minste vijf en twintig duim (0.25 el) boven water reiken;
3. daarop niet met duidelijke letters en op eene zigtbare wijze de naam en de woonplaats van den eigenaar van het schip zijn aangewezen.

Art. 2. Geen houtvlot wordt op het kanaal toegelaten of mag daarop worden vervoerd, indien:

1. het langer is dan 22 el, breeder dan 4 el, of dieper ligt dan één el acht en dertig duim (1.38 el);
2. het niet zoodanig is vastgemaakt en aan de beide einden verbonden, dat het de vaart niet kunne hinderen, noch de schepen op het kanaal varende of de kanaalwerken benadeelen;
3. het niet voorzien is van een zigtbaar bord, aanwijzende den naam en de woonplaats van den eigenaar.

Art. 3. De houtvlotten moeten binnen 24 uren na de aankomst op de plaats hunner bestemming gebroken en op den wal worden gehaald.

Art. 4. Des nachts, dat is tusschen zonsonder- en opgang, moeten de houtvlotten aan de zijde van het kanaal, alwaar niet of gewoonlijk het minst wordt gejaagd, behoorlijk worden vastgemaakt, en zoowel aan de voor- als aan de achterzijde zijn voorzien van eene helder lichtende lantaren.

Art. 5. Het varen des nachts kan door den ingenieur van den waterstaat, die met het beheer van het kanaal is belast, met beroep op den hoofdingenieur, worden verboden aan de schepen, waarmede aan andere of aan de kunstwerken aan het kanaal, blijkbaar ten gevolge van weinige zorg der schippers of bevelvoerders, bij de vaart des nachts, schade is toegebragt.

Art. 6. Met uitzondering van ligters van minder dan 7 ton inhoudsgrootte, moet aan boord van elk schip een bevelvoerder zijn.

Art. 7. Elk schip of houtvlot moet van goed tuig zijn voorzien.

Art. 8. Het is geoorloofd de schepen en houtvlotten door menschen of paarden te doen voorttrekken of jagen.

De paarden, die houtvlotten of zware schepen voorttrekken, mogen alleen stapvoets gaan.

Jaagschuiten, tot geregeld vervoer van reizigers en goederen dienende, mogen de paarden in een kleinen draf zetten.

Het is verboden de paarden naast elkander aan de jaaglijn te spannen, tenzij hiertoe bijzondere vergunning van een kanaalbeambte is bekomen.

Art. 9. De jaagpaarden moeten bij het voorttrekken der schepen en houtvlotten worden begeleid door personen met de jaagdienst bekend, minstens 16 jaren oud en niet aan den drank verslaafd.

De schippers of bevelvoerders moeten, op de eerste vordering van een der kanaalbeambten, aan de jagers, die niet aan de vereischten voldoen, de dienst opzeggen.

Aan den schipper of bevelvoerder die aan deze vordering niet voldoet, wordt het voortzetten der reis belet op de in art. 60 bepaalde wijze, tot dat hij die jagers heeft weggezonden; onverminderd de straf die hij wegens overtreding van dit reglement beloopt.

Art. 10. Het doorsnijden der jaaglijnen en trossen van eens anders schip of vlot wordt ten strengste verboden.

De schipper of bevelvoerder, die zich daaraan schuldig maakt zal, onverminderd de straf die hij wegens overtreding van dit reglement beloopt, aan de eerste sluis of brug worden opgehouden en met zijn schip eerst nà het schip, waarvan hij de jaaglijn of tros heeft verbroken, worden doorgelaten.

Art. 11. De schepen, die door menschen of door paarden voortgetrokken worden, mogen andere, die dezelfde rigting uitgaan en door gelijke middelen worden voortgetrokken, niet voorbijvaren.

Van deze bepaling zijn uitgezonderd:

1°. de rijksvaartuigen, voerende de nationale vlag;

2°. de schepen dienende tot geregeld vervoer van reizigers en goederen op bepaalde dagen en uren;

De onder n°. 2 aangewezen schepen mogen van deze uitzondering geen gebruik maken, zoo zij niet zijn voorzien van een rooden wimpel, waarop de woorden *snelle dienst* staan. Zij mogen daarenboven elkaar onderling niet voorbijvaren.

Art. 12. Wanneer schepen, getrokken door menschen of door paarden, elkander voorbijvaren, eene tegenovergestelde rigting uitgaande, houden de afkomende, dat is van *Apeldoorn* komende, den oever, waarlangs wordt gejaagd (binnendoor).

Zeilschepen, elkander voorbijvarende, eene tegenovergestelde rigting uitgaande, houden ieder stuurboordswal (den regter oever), zoodat zij elkander van bakboordszijde (links) voorbijvaren.

Wanneer zeilschepen andere schepen, die gejaagd worden, voorbijvaren, eene tegenovergestelde rigting uitgaande, moeten deze den oever houden, waarlangs zij gejaagd worden (binnendoor), en gene den tegenoverliggenden oever (buitenom).

Art. 13. Schepen die gejaagd worden en elkander opvaren, houden bij het voorbijvaren het voorbijvarend schip *binnendoor* en het schip dat voorbijgevaren wordt *buitenom*, in tijds de lijn latende vallen; een en ander in de gevallen, dat het voorbijvaren geoorloofd is.

Zeilschepen, een ander zeilschip opvarende, moeten altijd het schip, dat zij voorbijvaren, aan bakboord van zich houden.

Het voorste schip moet alzoo den oever houden dien het aan bakboordszijde heeft, en het oploopend schip den oever dien het aan stuurboordszijde heeft.

Zeilschepen, die een schip dat gejaagd wordt oploopen, moeten bij het voorbijvaren den oever tegenover het jaagpad houden.

Art. 14. De schepen in n°. 2 van art. 11 aangeduid, moeten altijd de rijksvaartuigen *binnendoor* laten, en dus *buitenom* houden, en de lijn loslaten zoo zij gejaagd worden.

De schepen bedoeld in n°. 2 van art. 11 hebben *overigens* altijd het regt van *binnendoor* te varen.

Schepen die geboomd worden moeten evenzeer altijd de schepen die gejaagd worden *binnendoor* laten.

De bepalingen van dit en van de twee voorgaande artikelen zijn mede op de houtvlotten van toepassing.

Art. 15. Uitgezonderd in de havenkommen, en met bijzondere vergunning van den ingenieur van den waterstaat, of die hem vervangt, op eenige bepaaldelijk aangewezen gedeelten van het kanaal, waar het geen ongerief kan veroorzaken, mogen de schepen niet naast elkander vastgemaakt in het kanaal varen of liggen, ten ware zij te zamen hoogstens eene breedte van vijf el vijftig duim (5.50 el) innemen, en tevens aan de beide uiteinden behoorlijk aan elkaâr zijn verbonden.

Art. 16. Bij de vaart door sluizen of onder bruggen moeten de schippers of bevelvoerders zich naar de bevelen van de sluis- en brugwachters gedragen.

Art. 17. Bij het naderen van eene sluis of eene brug moeten de schippers of bevelvoerders bij de daartoe gestelde teekens of handwijzers, de zeilen hunner schepen strijken, de jaaglijn losgooijen en in het algemeen de vaart van het schip of het houtvlot zoodanig verminderen, dat dit des noods op honderd el afstands van de sluis of brug kunne worden opgehouden, ingeval de sluis- of brugwachter het beveelt; op welk bevel zij het schip of het houtvlot tegenover de zijde van het kanaal, waar gewoonlijk gejaagd wordt, vastleggen.

Ook moeten zij roepen, ten einde door den sluis- of brugwachter te worden opgemerkt.

Niet dan nadat deze daartoe toestemming heeft gegeven, wordt het schip of het houtvlot naar de sluis of de brug gestuurd, zóó langzaam, dat geen kunstwerk door het daartegen stooten van het schip of het houtvlot worde benadeeld.

Art. 18. Ieder schip wordt naar de orde van aankomst op zijne beurt geschut.

De schepen bedoeld in n°. 2 van art. 11 worden steeds het eerst geschut.

Ingevolge art. 20 der wet van 26 Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 7), moeten schepen met buskruid, vuurwerken of schietkatoen beladen, dadelijk en zooveel doenlijk vóór alle andere worden geschut en zonder andere schepen in de schutkolk worden gelaten.

De sluiswachters kunnen, tot behoud van den regel, nommers afgeven, aanwijzende de volgorde, waarin de schepen zullen worden geschut.

Wanneer er schepen van tegenovergestelden kant gelijktijdig de sluis naderen, worden beurtelings van de eene en van de andere zijde schepen doorgelaten, beginnende met het schip, komende van het kanaalpand waarvan de waterstand gelijk is met dien der sluis.

Art. 19. Gedurende de schutting moet ieder schip, dat zich in de schutkolk en in de nabijheid der sluis bevindt, behoorlijk met sterke touwen aan beide uiteinden gemeerd zijn, opdat door de beweging in het water geen nadeel ontsta.

De schippers of bevelvoerders moeten zich naar de aanwijzing, die hun hierin door de sluiswachters wordt gegeven, gedragen.

Gedurende de schutting mag al het scheepsvolk niet te gelijk het schip verlaten.

Deze bepalingen gelden ook voor de houtvlotten, voor zoover zij daarop van toepassing zijn.

Art. 20. Het is verboden een schip of een houtvlot door eene sluis te schutten, hetzij bij afwezigheid van den sluiswachter, hetzij in weêrwil van het verbod van dezen.

Art. 21. Bij de vaart door de sluizen moet het tuig zoodanig worden geschikt, dat het niet over de boorden van het schip hange of uitsteke, en niet aan de sluisdeuren of sluismuren kunne vasthaken.

Ook zal geen schip doorgelaten worden, waarvan de opper- of bovenlast breeder is dan 4 el.

Art. 22. Bij het doorvaren der sluizen mogen de schepen slechts door menschen en niet door paarden worden voortgetrokken.

De schepen mogen de sluizen niet zeilende doorvaren.

Het is verder verboden met haken, boomen of andere voorwerpen in het hout of metselwerk der sluizen, bruggen, duikers, kaai- of profilmuren te steken of op de sluizen uit of in te winden. Dit laatste mag alleen geschieden in de haalijzers of de ringen en aan de daartoe gestelde palen en dukdalven.

Art. 23. Geen schip of houtvlot mag in de schutkolk langer vertoeven dan voor de doorschutting noodig is.

Art. 24. Het is verboden in de schutkolk of eenig ander deel der sluis iets te werpen, te laten vallen of te laten loopen, dat den doortogt van schepen kan belemmeren of beletten, of hun schade kan aanbrengen.

Art. 25. Het is verboden de schepen vast te leggen aan bruggen, sluizen, leuningen of andere kunstwerken van het kanaal.

Dit mag alleen geschieden aan de daarvoor gestelde meerpalen, die ook voor niets anders mogen worden gebruikt.

Art. 26. De schippers of bevelvoerders zijn verpligt, bij het bevaren van het kanaal en bij de vaart door sluizen en onder bruggen, zorg te dragen, dat door hunne schepen of houtvlotten noch aan het kanaal of zijne werken en boorden, noch aan andere vaartuigen schade worde toegebragt.

Art. 27. Alleen de schepen, en niet de houtvlotten, mogen in de havenkommen of andere daartoe aangewezen plaatsen vertoeven en overwinteren.

Aan boord moet steeds een man van het scheepsvolk of een bewaker aanwezig zijn, om voor het schip zorg te dragen, daaruit zoo noodig het water te hoozen, en te voorkomen dat het schip losrake.

Bij verzuim wordt hierin ambtshalve, op kosten van den schipper of bevelvoerder, voorzien.

Aan den schipper of bevelvoerder wordt het voortzetten der reis belet, tot dat hij de te dezer zake ambtshalve gemaakte kosten heeft teruggegeven, onverminderd de straf die hij wegens de overtreding van dit reglement beloopt.

Art. 28. Ten ware daartoe bijzondere vergunning van den ingenieur van den waterstaat, of die hem vervangt, zij verkregen, mag geen schip stilliggen, noch geladen of gelost worden, langs de jaagpaden of elders dan in de haven- of verbreedingskommen van het kanaal, langs kaden en andere daartoe bestemde plaatsen.

De schepen bedoeld in n°. 2 van art. 11 mogen echter de reizigers met hunne goederen overal langs het kanaal opnemen of afzetten.

Van de schepen, die stilliggen om te laden of te lossen, onverschillig waar, met inachtneming van de bepaling van de 1ste zinsnede van dit artikel, moeten de masten, zoo mogelijk, worden nedergelaten.

De schepen moeten daarenboven zóó worden gelegd, dat zij de vaart niet belemmeren.

De schippers of bevelvoerders zijn verpligt, op de eerste vordering van de kanaalbeambten, hunne schepen te leggen op de plaatsen en zoodanig als deze beambten aanwijzen.

Art. 29. In de havenkom te *Apeldoorn* wordt aan de schippers of bevelvoerders de plaats, waar hunne schepen moeten liggen, door de kanaalbeambten, zoo noodig, aangewezen.

Art. 30. De schippers of bevelvoerders moeten in de haven, in de verbreedingskommen en langs de kaden, voor zoover deze tot ligplaats mogen dienen, toestaan, dat een schip ter zijde van het hunne kome liggen, en dat dit over het hunne gemeenschap met den wal hebbe, echter niet om te laden of te lossen.

Art. 31. Het schip, dat zijne lading of lossing heeft volbragt, moet dadelijk plaats maken voor een ander, dat ter lading of lossing aankomt.

In geval van gebrek aan ruimte, bij gelijktijdige aankomst van verscheidene schepen, hebben die, welke komen laden, de voorkeur boven die, welke komen lossen.

Hiervan zijn uitgezonderd de schepen bedoeld in n°. 2 van art. 11 die hunne vaste ligplaats in de haven te *Apeldoorn* hebben.

Art. 32. Het is verboden, een schip, waarop zich niemand bevindt om toezigt te houden of het te leiden, te laten afdrijven.

De schepen die zich ergens ophouden, moeten altijd worden vastgelegd, bij gebreke waarvan dit, ten koste der schippers of bevelvoerders, ambtshalve door de zorg der kanaalbeambten geschiedt.

Art. 33. De schippers of bevelvoerders gedragen zich overeenkomstig de wet van 26 Januarij 1815 (*Staatsblad* n°. 7), nopens het vervoeren van buskruid, en inzonderheid naar de artt. 2, 9, 15, 16 en 27 dier wet.

Art. 34. In geval van eene algemeene of gedeeltelijke aftapping van het kanaal, moeten de schepen uitsluitend liggen in de kommen, die hun door de kanaalbeambten worden aangewezen.

Bij gebrek aan ruimte aldaar, hebben de geladen schepen de voorkeur boven de ledige.

Art. 35. Ingeval een schip, ten gevolge van te zware vracht, den grond raakt en het om vlot te blijven moet worden geligt, behoort dit onverwijld door den schipper of bevelvoerder te geschieden, bij gebreke waarvan de kanaalbeambten het, ten koste van den overtreder, ambtshalve zullen doen verrigten.

Art. 36. Het bevaren van het kanaal met het schip, dat, ter beoordeeling van de kanaalbeambten, aan onvermijdelijk gevaar van zinken blootstaat, wordt niet toegelaten.

Wanneer de kanaalbeambten zoodanig schip op het kanaal ontdekken, dragen zij zorg, dat het onverwijld naar de naastbij gelegen kom of andere veilige plaats gebragt worde, alwaar het verder moet blijven tot dat het gevaar van zinken weggenomen, of door den Commissaris des Konings in de provincie eenige beschikking deswege is genomen.

Art. 37. De schipper of bevelvoerder van een gezonken schip moet onverwijld maatregelen nemen om het te ligten, en te gelijker tijd den kanaalbeambte die het digst bij het ongeval woont daarvan onderrigten.

Is de ligting van het schip niet binnen 24 uren aangevangen, dan wordt hiervan door den kanaalbeambte, die het eerst van het ongeval werd onderrigt, proces-verbaal opgemaakt en intusschen aan den ingenieur met het toezigt over het kanaal belast of die hem vervangt, berigt gegeven.

In het proces-verbaal wordt uitdrukkelijk gemeld, de wezenlijke of vermoedelijke oorzaak van het ongeval, of het gezonken schip de vaart op het kanaal hindert of belet, alsmede het zooveel mogelijk juist bedrag, waarop de kosten van ligting zijn geraamd.

De ingenieur begeeft zich ter plaatse, ten spoedigste na de ontvangst van het berigt, en zorgt voor het opmaken van het proces-verbaal, zoo dit niet reeds is geschied, en neemt, zoo hij oordeelt dat het gezonken schip de scheepvaart belemmert, terstond, en, zoo noodig, ambtshalve maatregelen om het schip te ligten en geeft ook dadelijk aan den hoofdingenieur kennis van het ongeval en van hetgeen door hem is verrigt.

De hoofdingenieur geeft berigt aan den Commissaris des Konings, die, zoo de ingenieur ambtshalve tot de ligting moest overgaan, een termijn bepaalt, binnen welken de schipper of bevelvoerder of wel de eigenaar van het schip de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten moet betalen.

Zoo de ingenieur van gevoelen is, dat het gezonken schip de vaart niet belemmert, wordt door den Commissaris des Konings, op het deswege ontvangen berigt, een termijn gesteld, binnen welken het schip door den schipper of bevelvoerder moet zijn geligt, na het verstrijken van welken termijn de ligting van het schip, voor zoover die niet behoorlijk is afgeloopen, ambtshalve, ten koste van den schipper of bevelvoerder, of wel van den eigenaar van het schip, geschiedt.

In dit geval zal, nadat het verzuim van ligting bij proces-verbaal zal zijn geconstateerd, door den Commissaris des Konings de termijn worden bepaald, binnen welken de schipper of bevelvoerder, of wel de eigenaar van het schip, de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten moet betalen.

Indien het schip ambtshalve is geligt, kan noch door den schipper of bevelvoerder, noch door den eigenaar van het schip, tegen het bestuur van den waterstaat bezwaar worden ingebragt, op grond dat het schip of de lading minder beschadigd kon zijn, of op welken grond ook.

Zoo de schipper of bevelvoerder of wel de eigenaar van het schip niet binnen den gestelden termijn de ambtshalve voor zijne rekening gemaakte kosten aanzuivert, worden deze in regten op hem verhaald, en wordt hem het voortzetten der reis met het geligte schip belet op de in art. 60 bepaalde wijze, tot dat hij die kosten voldaan of daarvoor voldoenden borgtogt gesteld heeft.

De overblijfselen van een gezonken schip, dat ambtshalve is geligt, worden tegen voldoening der gemaakte kosten aan den daarop regt hebbende teruggegeven.

Zijn de schipper of bevelvoerder en de eigenaar van het schip onbekend, dan komen de kosten van het ligten voor rekening van den Staat en wordt het schip of worden de overblijfselen, na schatting door twee deskundigen, waarvan het proces-verbaal wordt opgemaakt, van 's Rijks wege verkocht.

De opbrengst daarvan wordt in de Consignatie-kas gestort en zal daar drie jaren lang ten behoeve van de daarop regt hebbende worden bewaard, om op hunne aanvrage en tegen verrekening van de kosten van ligting, taxatie en verkoop, aan hen te worden uitgekeerd.

Na het verstrijken van dien termijn vervalt die opbrengst aan het Rijk.

Art. 38. Wanneer een schipper of bevelvoerder weigert zijn schip te bewegen of te verplaatsen naar de aanwijzing van den kanaalbeambte, is deze bevoegd daaraan ten koste van den onwillige, des noods ondersteund door den sterken arm, gevolg te doen geven.

Art. 39. Het is verboden:

1°. onder welk voorwendsel ook, de betaling der regten te weigeren, doch daarvan kan bewijs van ontvangst worden gevorderd.

2°. een valschen meetbrief of valsche quitantien te vertoonen, of op eenige andere wijze te trachten de betaling der verschuldigde regten geheel of ten deele te ontduiken.

TITEL II.

Bepalingen ter instandhouding van het kanaal en hetgeen er toe behoort.

Art. 40. Het is verboden:

1°. zonder vergunning van den Minister van Binnenlandsche Zaken,

a. water uit het kanaal af te leiden of daarop waterleidingen te doen uitloopen;

b. hetzij op den bodem van het kanaal, hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden tot het kanaal behoorende, eenig werk uit te voeren, iets op te rigten of te planten, eenige doorsnijding te maken; riolen aan te leggen of bestaande geheel of ten deele te digten;

2°. zonder vergunning van den Commissaris des Konings, hetzij op den bodem van het kanaal, hetzij op, door of langs de bermen, bermslooten, jaagpaden, dijken en verdere gronden, tot het kanaal behoorende:

a. aarde, bouwstoffen, afbraak of eenige andere voorwerpen op te stapelen;

b. eenige aanleg-, los- of ladingplaats, trap, stoep, steiger, voetpad, oprid of leuning te maken.

Art. 41. Binnen den afstand van vijf palm, gemeten uit den buitenkant

In de bermslooten of andere scheidingslijnen tusschen de gronden van het kanaal en de naastgelegen bijzondere eigendommen, mogen geene heggen, en binnen den afstand van twee el, op gelijke wijze gemeten, mogen geene boomen geplant worden.

Art. 42. Het is verboden het gebruik der jaagpaden, dijken of boorden van het kanaal op welke wijze ook te belemmeren; in het kanaal of de bermslooten iets te werpen, te laten vallen of loopen, dat de vaart, of den loop van het water kan hinderen; alsmede de bermen, dijken, jaagpaden, kunstwerken, beplantingen en hetgeen verder tot het kanaal behoort, te beschadigen of te bederven.

Art. 43. Het is verboden op de bermen, dijken, kunstwerken en hetgeen verder tot het kanaal behoort, goed te leggen of op te hangen om te bleeken of te droogen.

Art. 44. Het is verboden, zonder uitdrukkelijke vergunning van den Commissaris des Konings, de jaagpaden, de dijken en de verdere gronden van het kanaal, voor zooveel zij niet tot openbare wegen ten dienste van allen zijn bestemd, te berijden. Dit mag alleen geschieden met jaagpaarden en met de rijtuigen, vervoerende ambtenaren van den waterstaat of kanaalbeambten, alsmede met wagens, waarmede bouwstoffen voor de uitvoering van kanaalwerken worden vervoerd, mits daartoe van een kanaalbeambte vergunning is bekomen.

Art. 45. Op de bermen, dijken, jaagpaden en verdere gronden, tot het kanaal behoorende, mag geen vee, van welken aard ook, weiden, loopen of gedreven worden, dan met schriftelijke vergunning van den hoofdingenieur van den waterstaat.

Art. 46. De paarden, aangespannen of niet, en het vee, dat zonder geleider of wachter op de gronden, tot het kanaal behoorende, wordt bevonden, worden aangehouden en geschut ten koste van den daarop regt hebbende, die daarenboven wegens overtreding van dit reglement straf beloopt.

Art. 47. Nergens mag op eenig terrein, tot het kanaal behoorende, hout, steenkalk, eene andere bouwstof, mest, of wat ook, noch uit vaartuigen geloste of ter lading bestemde goederen, dan met vergunning van de kanaalbeambten, daartoe gemagtigd door den hoofdingenieur van den waterstaat, worden nedergelegd. De beambten bepalen tevens in de vergunning, welke in allen geval slechts voor een daarin te bepalen termijn geldend is, binnen welken tijd de bouwstoffen en goederen moeten worden weggeruimd, bij gebreke waarvan daarin ambtshalve wordt voorzien en, naar mate de hoofdingenieur dit geraden oordeelt, die goederen en bouwstoffen, op kosten van den eigenaar, naar eenig ander terrein van het kanaal, waar zij niet hinderen, worden vervoerd, of wel in het openbaar verkocht worden, met inachtneming der bepalingen van de drie laatste zinsneden van art. 37.

Art. 48. Het is verboden de uit schepen geloste of ter lading bestemde goederen langer dan acht dagen op den oever of eenige andere gewone laad- en losplaats te laten liggen, en moeten ze gedurende dien tijd regelmatig opgestapeld zijn.

Goederen die langer dan dezen tijd aldaar blijven liggen zonder schriftelijke vergunning van den hoofdingenieur van den waterstaat worden ambtshalve, op kosten van den overtreder, weggevoerd.

De wal, oever, gewone laad- en losplaats, of eenige andere kanaalgrond, mag niet tot verkoopplaats worden gebezigd.

Art. 49. Het is verboden over de kanaalbruggen anders dan stapvoets te rijden, en die over te trekken vóór dat zij geheel gesloten zijn.

Art. 50. Het is aan ieder verboden eene brug te wippen of te draaijen, de sluisdeuren te openen of te sluiten, schuiven of schotbalken te ligten of tot het een en ander de hand te bieden, tenzij met toestemming of op uitdrukkelijk verzoek van de kanaalbeambten.

TITEL III.

Algemeene bepalingen.

Art. 51. Onder *schepen* worden in dit reglement verstaan alle soorten van vaartuigen; door *schippers* of *bevelvoerders* worden aangewezen zij, die op het schip of het houtvlot het gezag uitoefenen, of met de leiding zijn belast.

Art. 52. De overtredingen van dit reglement en het niet voldoen aan de bevelen of vorderingen van de daartoe bevoegde ambtenaren of beambten ter uitvoering van dit reglement, worden gestraft volgens de wet van 6 Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12).

Art. 53. De handhaving van dit reglement is opgedragen aan de ambtenaren en de opzigters van den waterstaat, belast met het toezigt over het kanaal, aan de overige kanaalbeambten en aan de plaatselijke beambten van politie in de gemeenten langs het kanaal.

Art. 54. Onder de handhaving behoort de bevoegdheid tot het, des noods ten koste der overtreders, doen wegnemen, beletten of verrigten van hetgeen in strijd met dit reglement wordt gedaan of nagelaten.

Spoedeischende gevallen uitgezonderd, geschiedt dit niet, dan nadat de belanghebbende schriftelijk of twee malen mondeling is gewaarschuwd.

Art. 55. Het proces-verbaal eener overtreding van dit reglement moet, zoo het niet is opgemaakt op den eed, afgelegd bij den aanvang hunner bediening, binnen acht en veertig uren na het opmaken onder eede worden bevestigd, ten overstaan van den kantonregter of van het hoofd van het bestuur der gemeente, waar het proces-verbaal is opgemaakt.

Art. 56. De processen-verbaal van overtredingen van dit reglement worden gezonden aan den hoofdingenieur van den waterstaat en door dezen, zoo noodig, aan den regterlijken ambtenaar, met de vervolging belast.

Art. 57. De schippers of bevelvoerders zijn, ingevolge art. 1403 van het Burgerlijk Wetboek, verantwoordelijk voor de burgerregtelijke gevolgen eener overtreding door hunne onderhoorigen begaan.

De ouders zijn evenzeer verantwoordelijk voor hunne kinderen.

Art. 58. Aan de ambtenaren en beambten, belast met de handhaving van dit reglement, wordt, op hunne aanvraag, door de hoofden van de besturen der gemeenten langs het kanaal, en door alle beambten, met openbaar gezag bekleed, bijstand verleend.

Art. 59. Van elke schade, toegebragt aan het kanaal of hetgeen er toe behoort, wordt door den kanaalbeambte uitvoerig proces-verbaal opgemaakt, constaterende zooveel mogelijk den staat, waarin het beschadigde zich vóór het ongeval bevond; de omstandigheden, waaronder het plaats vond; de som, waarvoor de schade kan worden hersteld; den persoon die tot de vergoeding gehouden wordt geacht, en het bedrag dat door dezen is verschuldigd.

Bij de vaststelling van dit bedrag wordt acht geslagen op den toestand waarin de werken zich vóór het toebrengen der schade bevonden, en op de omstandigheden waaronder zij is veroorzaakt.

Het proces-verbaal wordt in dubbel aan den hoofdingenieur gezonden om daaraan verder het noodige gevolg te doen geven.

Art. 60. De schipper of bevelvoerder van het schip of het houtvlot, door hetwelk schade aan het kanaal, of hetgeen daartoe behoort, is toegebragt, moet onverwijld de som voldoen die volgens raming te zijnen laste moet komen, of de voldoening door het stellen van behoorlijken borgtogt, ter beoordeeling van den kanaalbeambte, verzekeren, bij gebreke waarvan het voortzetten der reis wordt belet aan de eerste sluis of brug, die hij moet doorvaren.

Tot dat einde draagt de kanaalbeambte, die de schade constateert, zorg, dat de sluis- of brugwachter, die het voortzetten der reis kan beletten, van het verzuim of de weigering worde onderrigt, opdat deze op zijne verantwoordelijkheid maatregelen berame, dat de sluis of brug niet worde doorgevaren.

Gelijke maatregelen worden, onverminderd de wegens overtreding van het reglement beloopen straf, genomen ten opzigte van de schippers of bevelvoerders: 1°. die niet de uit krachte van dit reglement ambtshalve voor hunne rekening gemaakte of wegens overtreding van dit reglement verschuldigde kosten teruggeven; 2°. die niet de van hen gevorderde scheepvaartregten betalen, noch voor een en ander behoorlijken borgtogt stellen.

Art. 61. Van de beslissing der kanaalbeambten is beroep op den hoofdingenieur en van de uitspraak van dezen op den Commissaris des Konings, onverminderd de verpligting, om in spoedeischende gevallen aan die beslissing onverwijld gevolg te geven.

Art. 62. Door den Commissaris des Konings, den hoofd-ingenieur, ingenieur en ambtenaren van den waterstaat worden in dit reglement bedoeld de Commissaris des Konings in de provincie *Gelderland*, de hoofdingenieur van den waterstaat in het 5de district (*Gelderland*), de ingenieurs, adspirant-ingenieurs of surnumerair, belast met het toezigt over eenig deel van het kanaal.

Door kanaalbeambten worden bedoeld de opzigters van den waterstaat in de provincie *Gelderland* belast met het toezigt over het kanaal, alsmede de brug- en sluiswachters van het kanaal, ieder voor zoover zijn werkkring zich met betrekking tot het kanaal, zijne haven, kunstwerken en dijken uitstrekt.

Art. 63. De stremming der scheepvaart op een of meer kanaalpanden wordt, zoo mogelijk, minstens eene maand te voren en openbaar bekend gemaakt door aankondiging in de *Staats-* en *Provinciale couranten*, en aanplakking daarvan aan iedere sluis van het kanaal.

Art. 64. Bij het in werking treden van dit reglement houden alle vroegere voor dit kanaal bestaande politieverordeningen op van kracht te zijn.

Behoort bij het Koninklijk besluit van den 2den Augustus 1856, *Staatsblad* n°. 75.

Mij bekend.
De Minister van Binnenlandsche Zaken,
SIMONS.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten Augustus jl., n°. 55, is aan dr. *A. Vrolik*, Minister van Finantien, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder grootkruis der orde van St. Mauritius en St. Lazarus, hem door Z. M. den Koning van Sardinie geschonken.

Bij Koninklijk besluit van 10 Augustus 1856, n°. 81, is aan den heer *D. van Hoytema*, secretaris-generaal van het Ministerie van Finantien, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van officier der orde van de Heiligen Mauritius en Lazarus, hem door Zijne Majesteit den Koning van Sardinie geschonken.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten Augustus jl., n°. 56, is aan *W. J. H. Graven*, commissaris van politie te Venlo, verlof verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van den Rooden Adelaar, 4de klasse, hem door Z. M. den Koning van Pruissen geschonken.

Bij besluit van den 9den Augustus 1856, n°. 69, heeft Z. M. goedgevonden:

1°. aan de na te melden officieren bij de rustende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag te verleenen, te weten:

in de provincie *Gelderland:*

3de afdeeling, 1ste bataillon, 2de compagnie, aan *G. R. A. J. van Hasselt*, als 2den luitenant, uit hoofde van verandering van woonplaats;

in de provincie *Friesland:*

3de afdeeling, 1ste bataillon, staf, aan *A. W. van Boven*, als 2den luitenant-kwartiermeester uit hoofde van verandering van woonplaats;

1ste compagnie, aan *I. Habbema*, als kapitein;

in de provincie *Overijssel:*

5de bataillon, staf, aan *H. ter Horst*, als 2den luitenant-kwartiermeester, wegens verandering van woonplaats;

2°. mede eervol ontslag te verleenen uit hoofde van verandering van woonplaats aan *J. Hora Adema*, als kapitein bij de 1ste compagnie van het 3de bataillon der 1ste afdeeling rustende schutterij in de provincie *Friesland*;

3°. bij de rustende schutterijen te benoemen:

in de provincie *Gelderland:*

3de afdeeling, 1ste bataillon, 2de compagnie, tot 2den luitenant *G. A. Klop*;

in de provincie *Friesland:*

1ste afdeeling, 3de bataillon, 1ste compagnie: tot kapitein *E. O. Kuipers*, thans 1sten luitenant, en tot 1sten luitenant *IJ. H. Banga*, thans 2den luitenant bij de 2de compagnie;

2de compagnie, tot 2den luitenant *H. K. Velink*, thans sergeant-majoor;

3de afdeeling, 1ste bataillon, staf, tot 2den luitenant-kwartiermeester *F. O. Sleeswijk*, thans schutter;

1ste compagnie: tot kapitein *B. M. Maakal*, thans 1sten luitenant; tot 1sten luitenant *R. S. Sijbesma*, thans 2den luitenant, en tot 2den luitenant *R. H. de Jong*, thans schutter.

Bij besluit van 10 Augustus jl., n°. 85, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, de benoeming van mr. *A. Lijphart*, burgemeester van 't Zandt, tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten Augustus jl., n°. 61, is aan jhr. mr. *D. Rutgers van Rozenburg* jr., op zijn daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van plaatsvervangend kantonregter te Amsterdam (2de kanton).

Bij Zijner Majesteits besluit van den 9den Augustus jl., n°. 64, is benoemd tot notaris te Wychen *P. Vemer*, thans burgemeester van Wychen en Balgoy.

Bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1856, n°. 59, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Brakel c. a., de heer *H. C. van der Feen*, surnumerair der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Middelburg.

Bij Koninklijk besluit van 10 Augustus 1856, n°. 80, is aan den heer *H. P. van Straaten*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Wognum en Zwaag, behoudens aanspraak op pensioen.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 5den dezer, n°. 56, goedgevonden, den kapitein *W. van Langen*, van het 4de regement infanterie, op zijne aanvrage, krachtens art. 42, § 1, lit. *b* der wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 128), op pensioen te stellen en het bedrag van dat pensioen, ingevolge de artt. 13, 14*b* en 19 van de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 129), te bepalen op duizend twintig gulden (f 1020).

Zijne Majesteit heeft bij besluiten van den 5den Augustus 1856, n°. 57 en 58, goedgevonden:

1°. te benoemen:

bij het 2de regement infanterie, tot kapitein van de 3de klasse den 1sten luitenant-adjudant *J. D. R. Hogedoorn*, van het corps;

bij het 4de regement infanterie, tot 1sten luitenant den 2den luitenant *W. C. D. van Rijen*, van het 7de regement van het wapen; en

2°. over te plaatsen:

bij het wapen der infanterie hier te lande, bij het 7de regement infanterie, den 2den luitenant *P. J. Straatman*, van het wapen der infanterie van het leger in Oost-Indie;

bij het wapen der infanterie van het leger in Oost-Indie, den 2den luitenant *W. A. J. J. Kraal*, van het 4de regement infanterie.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien brengt ter algemeene kennis, naar aanleiding van art. 7 der wet van den 26sten April 1852 (*Staatsblad* n°. 90), dat de navolgende kapitalen aanwezig zijn tot verzekering van de verzilvering van het in omloop zijnde bedrag van f 10,000,000 in muntbiljetten:

Inschrijvingen op het grootboek van nationale schuld:

1°. op het 2½ pcts. grootboek een kapitaal van f 18,788,000 naar den koers, aangewezen bij art. 5 der wet, van 50 ten honderd, uitmakende eene waarde van . . . . f 9,394,000.00

2°. op het 3 pcts. grootboek een kapitaal groot f 1,010,300, naar den koers, aangewezen bij art. 5 der wet, van 60 ten honderd, uitmakende eene waarde van 606,180.00

Te zamen . . f 10,000,180.00

's Gravenhage, den 12den Augustus 1856.

De Minister voornoemd,
VROLIK.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

RUSLAND.

Over de moeijelijkheden, welke met betrekking tot de uitvoering der bepalingen van het Parijsche vredestractaat gerezen zijn, laat de *Zeit*, een orgaan van het Pruissische ministerie, zich aldus uit:

» Er bestaan twee punten van geschil, Kars en het Slangen-eiland.

» Wat Kars betreft is, gelijk men weet, in het Parijsche tractaat bepaald, dat de Turksch-Russische grenzen in Azie onder medewerking van commissarissen van Engeland en Frankrijk *geregeld* moeten worden. Aangaande Kars wordt bepaald dat Rusland het moet ontruimen. Het spreekt dus van zelf, dat Kars bij de grensregeling niet in aanmerking kan komen, daar het Parijsche tractaat verlangt dat die vesting in elk geval aan Turkije terug gegeven zal worden. Desniettegenstaande heeft Rusland tot hiertoe met de teruggave gedraald, op grond dat de commissarissen voor de grensregeling nog niet zijn aangekomen. Nu schijnt men zoowel te Konstantinopel als te Parijs en te Londen deze vertraging in de uitvoering eener door het tractaat van 30 Maart aan Rusland opgelegde verpligting als door niets geregtvaardigd te beschouwen, en daaruit aanleiding te nemen tot het vermoeden, dat Rusland zich aan de volledige uitvoering van dat verdrag zou willen onttrekken. Intusschen is het geenszins waarschijnlijk, dat dit in de daad het geval zou zijn. Eene weigering, om het tractaat op een zoo belangrijk punt te vervullen, als de teruggave van Kars is, zou schier onvermijdelijk het weder uitbarsten van den oorlog ten gevolge hebben. En Rusland zal wel niet een langdurigen oorlog, die het vele offers gekost heeft, eerst door een onvoordeeligen vrede geëindigd hebben, om vijf maanden later op nieuw tot den oorlog aanleiding te geven. Mogelijk is het dat Rusland alleen van zins was zich zoo lang in het bezit van Kars te handhaven, tot dat de grensregeling, omtrent welke het Parijsche verdrag niets stelligs bepaalt, afgeloopen zou zijn. Dit zou intusschen niets anders zijn dan eene vernieuwde toepassing van de pandtheorie, die de oorzaak van den jongsten oorlog geweest is. Men mag verwachten dat Rusland niet daarin zal blijven volharden, zoodra het ontwaart dat Engeland en Frankrijk zich met zijne zienswijze niet vereenigen.

» Ten aanzien van het Slangen-eiland, welks inbezitneming door Rusland zoo veel opziens heeft gebaard, zal wel eene nadere uitlegging van het Parijsche tractaat noodig zijn. Dat de afstand van dit eiland in de bedoeling lag, blijkt uit den geheelen zamenhang van het vredesverdrag; maar zeker is het dat die afstand niet uitdrukkelijk bedongen werd, hetzij men dit verzuimd hebbe, hetzij men van oordeel geweest zij, dat het van zelf sprak. Indien Rusland nu beweert dat het ipso jure in het bezit blijft van al wat het zich niet uitdrukkelijk verbonden heeft af te staan, dan kan men niet ontkennen, dat het volmaakt in zijn regt is. Of Engeland en Frankrijk, in vereeniging met Turkije, op eigen gezag eene uitlegging geven en van Rusland vorderen willen dat het tot de ontruiming van het Slangen-eiland besluite, dan of de conferentie tot dat einde weder bijeen zal moeten komen, is tot hiertoe niet bekend.

» Voorloopig houdt men het daarvoor dat de Engelsche vloot, die weder naar de Zwarte Zee teruggekeerd is, aldaar zal verblijven, tot dat alle bepalingen van het Parijsche tractaat door Rusland ten uitvoer gelegd zijn. In elk geval echter gelooven wij niet, dat men voor eene vernieuwing des oorlogs, als gevolg van deze verwikkelingen, te vreezen hebbe."

FRANKRIJK.

De ministeriele bladen van Parijs meenen, dat de Engelsche dagbladen de tusschen de verbonden mogendheden en Rusland opgerezen oneenigheden betrekkelijk de uitvoering der vredesvoorwaarden te hoog opnemen. Zoo zegt de *Constitutionnel* in zijn nommer van gisteren: » Het Parijsche verdrag wordt thans ten uitvoer gelegd met dien geest van gematigdheid en regtschapenheid, welke te verwachten was van al de mogendheden die het onderteekend hebben. Frankrijk en Engeland hadden zich verbonden om het Turksche grondgebied binnen zes maanden te ontruimen. Dit tijdsbestek is nog verre van verstreken, en reeds heeft de ontruiming haar volle beslag bekomen.

» Van den anderen kant moest Kars door de Russen aan de Turken teruggegeven worden gelijktijdig met de ontruiming van Turkije door de geallieerde krijgsmagt. Maar de spoed, waarmede Frankrijk en Engeland aan de aangegane verpligtingen hebben voldaan, heeft Rusland als 't ware overrompeld; niet voorziende dat de geallieerde krijgsmagt zoo snel uit Turkije verwijderd zou worden, is Rusland minder vlug geweest met het uitvaardigen van het bevel, waarop de generaal Murawieff wachtte om Kars aan de Turksche overheden terug te geven.

» Dat is de eenige oorzaak voor de schijnbare traagheid van Rusland in het overgeven van Kars. Het is ten achtere geraakt bij de verbonden mogendheden, die meer voortvarend geweest zijn; maar het heeft er nooit aan gedacht zich te onttrekken aan de uitvoering dier gewigtige bepaling van het verdrag, met hetwelk het zich van harte vereenigd heeft.

» Die omstandigheid baarde opzien en gaf aanleiding tot overdreven vermoedens; dat moet thans een eind hebben, dewijl Rusland eindelijk den Turkschen gouverneur van Erzerum heeft doen verwittigen, dat het bereid was Kars terug te geven. De demonstratie, welke door den Britschen vlootvoogd Stewart in de Zwarte Zee ondernomen schijnt te zijn, heeft alzoo nu geen doel meer, want zij kon geene andere reden hebben dan dat Kars nog in de magt der Russen was.

» Immers de aangelegenheid van het Slangen-eiland (zoo het eene aangelegenheid heeten mag) kan geene aanleiding tot eene zoodanige demonstratie geven. Het is buitendien eene zaak zonder eenig gewigt en die uitsluitend tot den werkkring der diplomatie behoort.

» Het Slangen-eiland is slechts eene barre rots, zonder ankergrond of reede. Het bezit van dat eiland heeft dus op zich zelf geene waarde. Maar er staat eene lichtbaak, die voor de handelsscheepvaart bij het in- en uitvaren van den Donau nuttig is, alsmede voor de Russische schepen, welke langs dien kant naar Odessa varen.

» Thans, nu de Donau-scheepvaart onder de bescherming der Europesche mogendheden staat en de Zwarte Zee een onzijdig water is geworden, is het regelmatige en behoorlijke onderhoud van die lichtbaak het eenige waarvoor men heeft te zorgen; en daartoe zullen maatregelen genomen worden.

» Dat punt geregeld zijnde, maakt het weinig uit, of het Slangeneiland aan Turkije of aan Rusland behoort. Daar in geen van de vroeger tusschen Rusland en Turkije gesloten verdragen van dat eiland sprake was, is het ook in dat van 30 Maart niet vermeld. Het is dus een door de diplomatie vergeten punt; en zij zal zich ongetwijfeld genoopt vinden, om dit verzuim te herstellen. Maar voorzeker is het niet het bezit van die rots, 't welk eene moeijelijkheid van eenigermate ernstigen aard aan deze of aan gene zijde zal kunnen doen ontstaan.

» De aangelegenheid van Bolgrad is van meer ingewikkelden, doch niet van bedenkelijker aard. De afbakening der nieuwe grenslinie van Bessarabie, overeenkomstig het verdrag van 30 Maart, zou thans geene moeijelijkheid ontmoeten, indien de door Rusland aan het Parijsche Congres voorgelegde kaarten naauwkeurig geweest waren. Volgens deze kaarten, die het werk van Rusland zijn, kon de nieuwe grensscheiding de in het Parijsche verdrag aangewezen linie volgen; maar de Russische kaarten, die bij het overleg van het Parijsche Congres tot grondslag hebben gestrekt, zijn gebleken onjuist te zijn; en dien ten gevolge heeft de afbakening der grenslinie, welke het de blijkbare bedoeling van het Parijsche Congres geweest is aan Bessarabie te geven, op het terrein onverwachte hindernissen ontmoet. Hierover zal derhalve eene dading moeten getroffen worden: en Rusland kan te minder weigeren, daartoe de hand te leenen, omdat het alleen verantwoordelijk is voor de onjuistheid in de bepalingen van het vredesverdrag, welke de moeijelijkheid heeft doen ontstaan."

— Volgens de berigten van de *Indépendance Belge* zal de opbrengst van den graanoogst in Frankrijk, over het geheel genomen, ook dit jaar weder beneden die van een gemiddeld gewas zijn, en is daar te lande, ook wanneer de groote aanvoer van buitenlandsch graan in de zuidelijke havens des lands aanhoudt, in dezen winter nog geene belangrijke en duurzame daling der graanprijzen te verwachten.

— De tweede poging om eenen telegraapdraad van Sardinie over den bodem der zee naar de Algerijnsche kust te leggen, is aanvankelijk niet beter geslaagd dan de eerste; de kabel, die den draad bevat, is volgens een berigt uit Cagliari van den 9den dezer, bij het uitbrengen door een ongeluk gebroken. Men heeft het echter nog niet opgegeven.

— Verscheiden aanzienlijke Franschen, die nog de belangen der vorstelijke familie Orleans voorstaan, hebben zich dezer dagen naar Hamburg begeven, alwaar de Hertogin van Orleans met hare beide zonen thans vertoeft. Men meent dat aldaar onder hen overlegd wordt, wat te doen bij de aanstaande meerderjarigheid van den Graaf van Parijs.

ENGELAND.

De Londensche *Morning Post*, een orgaan van het Britsche ministerie, zegt in haar nommer van jl. Zaturdag, te gelooven dat de admiraal Lyons den schout-bij-nacht Stewart onverwijld naar de Zwarte Zee zal volgen en dat Engeland in die wateren eene genoegzame

krijgsmagt zal houden, tot dat al de vredesvoorwaarden door Rusland vervuld zijn. Het ministeriele blad betreurt het, dat eene voor Rusland zoo onaangename demonstratie noodig geoordeeld is, maar acht ze eene gewigtige les, welke Europa voor een nieuwen oorlog in het vervolg van tijd zal kunnen behoeden.

Telegraphische berigten uit Londen melden als stellig, dat de admiraal Lyons bevel ontvangen heeft om den schout-bij-nacht Stewart naar de Zwarte Zee te volgen.

— De Iersche bisschoppen laten zich in een synodaal schrijven, door hen na de in Junij jl. gehouden synode uitgevaardigd, over de gemengde volksscholen, die ten behoeve der arme bevolking van Ierland van staatswege opgerigt zijn, met minder vertrouwen uit dan vroeger. Zij zeggen, met leedwezen sommige blijken te bespeuren van eenen toeleg om die scholen tot een hulpmiddel voor Protestantsche proselyten-jagt te maken; zij zullen alzoo bedacht zijn op middelen om aan de Katholijke kinderen een zuiver en uitsluitend Katholijk onderwijs te verschaffen, iets hetgeen hun, naar zij beweren, door den Staat niet geweigerd mag worden. Intusschen worden de huisvaders aangemaand om van eene school, die door hunnen pastoor gevaarlijk voor het geloof geacht wordt, niet langer gebruik te maken, maar veel eer van de scholen die door godsdienstige vereenigingen op vele plaatsen opgerigt worden.

TURKIJE.

De Parijsche *Constitutionnel* zegt: » Onze brieven uit Konstantinopel van 31 Julij bevestigen het berigt, dat een gedeelte van het Engelsche eskader de Zwarte Zee weder binnen geloopen is. Ten gevolge eener conferentie, die dezer dagen te Konstantinopel tusschen de gezanten van Engeland, Frankrijk en Oostenrijk gehouden is, en waarbij ook de Britsche vlootvoogd Lyons tegenwoordig was, zijn eenige stoomschepen van de Engelsche vloot, met den schout-bij-nacht Houston Stewart, den 29sten Julij naar de Zwarte Zee vertrokken. De admiraal Lyons moest te Konstantinopel op hunne terugkomst wachten.

» De terugkeer van dit kleine eskader naar de Zwarte Zee, juist terwijl de Britsche vloot zich gereed maakte om den Bosporus voor goed te verlaten, heeft eenig opzien gebaard en aanleiding tot velerlei gissingen gegeven."

Een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Konstantinopel van dezelfde dagteekening zegt dat de schout-bij-nacht Stewart in last had aan de Russische overheden te Odessa en te Sebastopol eene kennisgeving van de reden zijner komst in de Zwarte Zee te brengen, en dat de Porte niet ongenegen was om insgelijks eenige oorlogsschepen naar die wateren te zenden, maar daarvan op raad van andere mogendheden afgezien heeft.

Verder meldt dat schrijven, dat de Porte het regt van buitenlanders om grondeigendom in Turkije te bezitten in beginsel vastgesteld heeft; dat zij maatregelen zou nemen om haar leger weder op een goeden voet te brengen, en dat de vorming van het corps Turksche gendarmerie onder de leiding van een Fransch officier, den heer Boulier, ijverig werd voortgezet.

— De Londensche *Times* van jl. Vrijdag behelsde een hoofd-artikel over Frankrijks invloed in het Oosten, hetwelk door de dagbladen van Frankrijk gretig overgenomen wordt. Daarin komt het volgende voor:

» Zonder bevreemding vernemen wij, welke rigting de staatkunde der Porte na de gebeurtenissen der laatste twee jaren neemt. Men zegt, en onzes bedunkens naar waarheid, dat Turkije, hetwelk zoolang tegen Rusland en Oostenrijk opzag als de voornaamste mogendheden, thans schier geheel door Frankrijks raad geleid wordt. Dit mag in Engeland geene afgunst wekken: alleen Staten van Engelsche afkomst plegen onze zeden en instellingen over te nemen; en zelfs in de Vereenigde Staten, onder een ons verwant volk, winnen de denkbeelden en gebruiken van het Europesche vasteland meer en meer veld. Het kan ons alzoo niet bevreemden, dat de volksstammen in de Levant, Mohammedaansche zoowel als Christelijke, hunne opvoeding vooral door middel der Fransche taal ontvangende, en in hun midden eene talrijke en beschaafde maatschappij ziende van lieden die uit Frankrijk of uit de onder Franschen invloed staande landen overgekomen zijn, alzoo ook onze bondgenooten als de vertegenwoordigers der Europesche beschaving aanmerken. Wij, die in de verst verwijderde deelen der aarde kolonien hebben, die de Levant, hare bevolking en handel slechts van ondergeschikt belang achten, kunnen zonder spijt vernemen, dat de natie, welke gedurende zoo vele eeuwen bijzondere belangstelling in de zaken van de Levant aan den dag gelegd heeft, ten laatste aldaar den zoo lang begeerden rang en invloed heeft verworven ten koste van een barbaarsch rijk. Er is grond om te denken, dat de Fransche volksgeest, die zoo wereldburgerlijk en algemeen is, aan die half ontwikkelde volksstammen de noodige kundigheden beter kan mededeelen dan wij, die voor ons zelven en voor degenen, welke ons begrijpen, werken en wetten maken en spreken en schrijven, zonder te vragen of wij buiten 's lands navolging of ook maar juiste waardering vinden. Wij kunnen alzoo op het veldwinnen der Fransche denkbeelden in Turkije's hoofdstad wijzen als op een historisch feit en niets anders. Dat Keizer Napoleon eenen gezant van groote bekwaamheid, die niemand aantreft van genoegzame gaven om met hem te kunnen kampen, naar het Oosten gezonden heeft, is een feit waarvan wij alleen kunnen zeggen dat het strookt met al hetgeen wij gedurende een bondgenootschap van drie jaren opgemerkt hebben. Engelschen, die thans eene tamelijke mate van wijsgeerige koelbloedigheid hebben, moeten met bedaardheid het berigt vernemen, dat het genie en de geestkracht van het Fransche volk zich ten volle kunnen doen gelden door de uitstekende begaafdheid van den heer Thouvenel, die, hoewel nog maar sedert ruim een jaar Fransch gezant te Konstantinopel zijnde, reeds het meerendeel van de Turksche staatsmannen aan zich heeft weten te verbinden.

» Waar de vertegenwoordigers van eene mogendheid zich tot raadgevingen, dikwerf op niet heuschen toon aangeboden, bepalen, terwijl eene andere niet alleen hervorming predikt, maar ook vriendelijk en beleefd aanwijst hoe dat werk aan te vatten, dáár zal natuurlijk de laatste weldra de bovenhand over de eerste hebben. Dat nu is, naar het schijnt, juist wat de Franschen doen. De Turksche pacha's zijn geene staatsmannen van zeer verheven denkwijze; maar in hunne omstandigheden is regtschapenheid, zoo niet als beginsel, althans als gedragsregel vooreerst noodig; zij weten dat geen bewind in Turkije kan stand houden, tenzij het overga tot eenige van de hervormingen, die door de Westersche staatslieden aan hunne natie beloofd zijn als een middel om haar tot den oorlog te bewegen. Daar deze veranderingen zich vooreerst waarschijnlijk niet verder dan de hoofdstad zullen uitstrekken, zullen zij weinig beweging onder de natie verwekken; en zelfs aan staatslieden, die alleen op hun eigen gemak bedacht zijn, kan het verkieslijk schijnen te berusten in al wat door de Westersche mogendheden verlangd wordt.

» Uit dien hoofde hebben de Turksche staatslieden het oor aan de praktische raadgevingen van het Fransche gezantschap geleend. Jaren lang is de politie van Konstantinopel een onderwerp van klagten geweest. In de verhalen der reizigers werd, reeds lang vóór de zending van den vorst Mentschikoff, over de in Pera en Galata voorvallende gruwelen uitgeweid, welligt niet zonder de gewone overdrijving. Onlangs werd door de Franschen in de Europesche stadswijk eene eigene politie opgerigt; en thans, nu zij op het punt staan om uit Turkije te vertrekken, laten zij hunne wijze van te zorgen voor de algemeene veiligheid en hunne politie-inrigting aan hunne bondgenooten achter. Eene uitvoerige schets van hun stelsel wordt aan de Porte voorgelegd en in allen deele duidelijk gemaakt; model-gendarmes in volle kostuum worden naar den Turkschen rijksraad gezonden; een agent van de geheime politie ontvouwt er al de verborgenheden van zijn bedrijf; en het gevolg is, dat er eene politie geheel op Fransche leest gevormd wordt, die zekerlijk zeer doelmatig zal worden bevonden.

» De straten van Pera zijn sedert lang in de oogen der Europeanen iets verfoeijelijks geweest; en sedert jaren was het een punt van beraadslaging, hoe de inwoners van verschillende natien onder eene gezamenlijke leiding zouden kunnen gebragt worden, ten einde tot het uitvoeren der sedert lang bestaande plannen van bestrating te geraken. De Franschen vatten de zaak op eene praktische wijze aan: zij zenden eene troep soldaten, die de ruwe keijen van de hoofdstraat opnemen en een behoorlijk voetpad aanleggen. Maar van meer gewigt is de inning van 's lands inkomsten. Tot nog toe drukte de belasting in Turkije met ergerlijke onregtvaardigheid op de lieden zonder vermogen of voorspraak; en het natuurlijke gevolg was, dat de inkomsten der schatkist gering zijn en 's lands penningen met moeite geïnd worden. Thans speelt Frankrijk de rol van minister van finantien voor de berooide Turksche schatkist. Eenige Fransche ambtenaren van het departement van finantien zijn uit Parijs ontboden, die uit de losse hand een accijnsstelsel, eene patentbelasting, een stelsel van toezigt en rekenpligtigheid invoeren, aan de verbijsterde Pacha's duidelijke instructien geven; en zoo is thans een belastingstelsel ingevoerd, hetwelk misschien over het geheele rijk uitgestrekt kan worden en den grondslag van Turkije's finantien voor de toekomst kan uitmaken.

» Deze voorbeelden toonen genoegzaam, welke veranderingen de nu afgeloopen oorlog ten gevolge heeft. Naar de hoofdstad Konstantinopel kan men zich eene voorstelling van de overige steden van de Levant maken. Te Smyrna en Alexandrie, niet minder dan in Konstantinopel, zijn de geestkracht onzer bondgenooten en hun talent van organiseren werkzaam, om er, naar wij gelooven, een beter stelsel van bestuur te scheppen, hetwelk niet zonder heilrijke vruchten voor de wereld zal zijn.

» Het mag ons bedroeven, dat onze natie niet meer onmiddellijk invloed uitoefent op de landen waarvoor wij oorlog hebben gevoerd; doch de gang der Engelsche beschaving is langzaam maar zeker. Het blijft nog onze verwachting, dat die landstreken hare volle ontwikkeling door den Britschen ondernemingsgeest zullen ontvangen, ofschoon vele gewigtige bezittingen in de beide halfronden eerder op onze zorg aanspraak hebben. Er is geene reden voor ons om met leedwezen te zien dat, terwijl Canada, Indie en Australie door Engelands toedoen op den weg der beschaving vooruit gaan, eene andere beschaafde natie bezig is de Levant tot wedergeboorte te brengen en hare bevolking uit haren eeuwenlangen slaap wakker te schudden. Deze gebeurtenis zal eene merkwaardige bladzijde in de historie des menschdoms beslaan; en met belangstelling mogen wij hare einduitkomsten te gemoet zien."

SPANJE.

Het officiele dagblad van Madrid behelst in zijn nommer van den 9den dezer (gelijk de telegraaph meldt) eene verordening strekkende om de belemmeringen, welke in den laatsten tijd door de bevolking in Spanje onder den druk van de duurte der levensmiddelen aan het binnenlandsche handelsverkeer hier en daar in den weg gelegd zijn, voor het vervolg van tijd voor te komen; daarbij worden degenen, die het binnenlandsche vervoer van granen, meel, vruchten enz. beletten, met strenge straffen bedreigd.

Overigens was er jl. Zaturdag te Madrid niets van belang te melden. Van nieuwe rustverstoringen had men er niet vernomen.

— In een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Madrid, van den 6den dezer, wordt verzekerd, dat er tegen de maand November eene gewone Cortes-vergadering bijeen komen zal.

DENEMARKEN.

Volgens een berigt van de Londensche *Times* heeft het Deensche kabinet aan de gouvernementen van Europa eene mededeeling gedaan, strekkende om zijne maatregelen ten aanzien van Sleeswijk en Holstein tegen de van Duitschlands zijde ingebragte bedenkingen te verdedigen. Volgens den berigtgever van het genoemde blad zijn die maatregelen geheel in overeenstemming met de nieuwe constitutie der Deensche monarchie, maar is het de vraag, of de Deensche kroon bevoegd was die constitutie en de daarin voorkomende bepalingen, welke de regten van de Hertogdommen en van den Duitschen Bond in de daad verkorten, eigenmagtig vast te stellen, zoo als zij in 1854 gedaan heeft.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 12*den Augustus* 1856.

Heden wordt van regeringswege aan Zijner Majesteits Commissarissen in Zuid- en Noordholland, Zeeland, Friesland, Overijssel en Groningen afschrift gezonden eener door den provincialen directeur der douanen te Koningsberg uitgevaardigde bekendmaking nopens hetgeen voortaan bij aangifte en inklaring van goederen in de haven van Memel moet worden in het oog gehouden, terwijl Zijner Majesteits Commissarissen worden uitgenoodigd, den inhoud daarvan aan de belanghebbende kamers van koophandel en fabrieken in die gewesten mede te deelen.

Rhijnhoogte te Keulen 11 Augustus: 7 vt. 11½ dm. (7 vt. 9½ dm. Rh.)

Den 11den en 12den Augustus zijn verzonden n°. 71, 75, 76 en 79 van het STAATSBLAD 1856.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VOOR DE ZAKEN DER ROOMSCH-KATHOLIJKE EEREDIENST.

*** De Minister voor de Zaken der Roomsch-katholijke Eeredienst zal degenen, die hem over de zaken tot zijn Departement behoorende verlangen te spreken, daartoe op den gebruikelijken voet gelegenheid geven op *elken Woensdag*, des namiddags ten een ure, in het locaal van het Departement in de Nobelstraat, Wijk E, N°. 79.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Landsgebouwen.

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt de Gegadigden, dat de besteding van eenige werken aan de Gebouwen, in gebruik bij het Departement van Finantien en het voormalig Geldkantoor op het Binnenhof te 's Gravenhage, op grond van de hooge aannemingssom is afgekeurd, en dat eene Herbesteding van die werken is bepaald op Dingsdag den 19den Augustus 1856, des middags ten 12 ure, aan het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage.

De Herbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 13 van het op den 15den Julij jl. goedgekeurd Bestek n°. 101.

's Gravenhage, den 12den Augustus 1856.

SIMONS.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 22sten Augustus 1856, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, worden Aanbesteed:

het vernieuwen van een gedeelte Klinkert-bestrating op den grooten weg van de 2de klasse n°. 4, van de Meipoort te Doesborg, over Laag-Keppel, Doetinchem en Silvolde, tot de Pruissische grenzen bij Anholt.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur H. F. Fijnje, te Arnhem, en den Ingenieur L. J. du Celliée Muller, te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

SIMONS.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 22sten Augustus 1856, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem worden Aanbesteed:

het herstellen van de Afschuiving nabij de kolk, in het midden van den verhoogden Bingerdenschen overlaat, langs de rivier de IJssel, en het opmaken van de uitwegen aldaar, in de provincie Gelderland.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur H. F. Fijnje, te Arnhem, en den Ingenieur L. J. du Celliée Muller, te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

SIMONS.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 22sten Augustus 1856, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, worden Aanbesteed:

het herstellen van de Rijks-Bruggen en Peilschalen, gelegen langs de rivier de IJssel, tusschen Westervoort en Zutphen, in de provincie Gelderland.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur H. F. Fijnje, te Arnhem, en den Ingenieur du Celliée Muller, te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

SIMONS.

Provincie *Zeeland.*

AANBESTEDING.

Op Zaturdag den 23sten Augustus 1856, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den heer Commissaris des Konings in de provincie Zeeland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 11de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg, worden Aanbesteed:

1°. het uitvoeren van buitengewone werken tot bezetting en verdediging der Onderzeesche Oevers en tot verbetering der Zeedijksprofillen, met de daarmede verbonden vernieuwing van Rijsbeslagen en Steenglooijingen aan de meest aangevallen en blootgestelde Waterkeeringen van eenige der Calamiteuse Polders in Zeeland, zulks in zeven perceelen, en

2°. het opwerken van eenen Inlaagdijk door de Wilhelmina- en Oostbeveland-polders, achter de beschadigde kust van deze polders, ten gevolge van de oever- en dijkvallen van 11 Julij 1855 en van 9/10 Februarij 1856.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden bij inschrijving en opbod.

De Bestekken liggen ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zeeland te Middelburg, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den waterstaat te Middelburg en bij de Ingenieurs te Goes, Tholen, Zierikzee, Breskens en Neuzen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

SIMONS.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tweede* trekking der *Tweede* Klasse van de 280ste *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 12den Augustus 1856, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°.	2915	een	prijs	van	1000	gulden.
»	17791	»	»	»	1000	»
»	8524	»	»	»	1000	»
»	9223	»	»	»	1000	»
»	9107	»	»	»	5000	»

De Directeur der Staats-Loterij,

J. H. [illegible]

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Raad der Gemeente Lexmond c. a. heeft, bij besluit van 12 Julij 1856, goedgekeurd door Heeren Gedeputeerde Staten van Zuidholland den 5den Augustus 1856, G. S. n°. 19, de Kermis binnen die Gemeente weder hersteld, in dier voege dat die voortaan slechts twee dagen zal duren, aanvangende Maandag na den vierden Zondag in de maand Augustus, en alzoo zullende eindigen Dingsdag-avond daaraanvolgende.

AANBESTEDING.

Op Zaturdag den 30sten Augustus 1856, des namiddags ten een ure, zal, onder nadere goedkeuring, door Heeren Curatoren der Hoogeschool te Leyden, in een der vertrekken van het Academie-gebouw op het Rapenburg, worden aanbesteed:

het maken van een aanzienlijk Gebouw, bestemd voor het onderwijs in de Natuur-, Schei- en Ontleedkunde bij genoemde Hoogeschool, en voor de Verzamelingen tot die vakken en tot den Landbouw behoorende, te plaatsen op de Kleine Ruine te Leyden.

Deze Aanbesteding zal geschieden alleen bij Inschrijving, volgens art. 8 van het Bestek. Het Bestek en de Teekeningen zullen ter lezing liggen aan de Localen der Provinciale Besturen van Noord- en Zuidholland en van Utrecht, te Haarlem, 's Hage en te Utrecht; voorts te Leyden aan het Academie-gebouw voornoemd; in het Logement de Gouden Molen, op de Mare; bij J. Koreman aan de Hoogewoerdspoort; in het Logement de Burcht, in de Paauw aan de Koornbrug, en in het Stadhuis van Amsterdam in het Noordeinde; verder op alle plaatsen waar zulks gewoonlijk geschiedt.

Zij zijn, op vrachtvrije aanvrage, bij de Gebroeders S. en H. van Langenhuijsen te 's Hage à f 3 verkrijgbaar.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer Camp, Architect des Konings, te 's Hage, Buitenhof K 99.

Curatoren voornoemd,

VAN DER HEIM, *Voorzitter.*

W. DOZY, *Secretaris.*

BEURSPRIJZEN VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, DINGSDAG 12 AUGUSTUS 1856.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2½	64	64⅛	64
Dito dito 1844.	3	75¾	75⅞	—
Dito dito 1844.	4	94 15/16	95 1/16	95 1/16
O. I. L. 1844.	4	—	—	—
Amort. Synd.	3½	—	—	—
Handel-maats.	4½	—	—	—
BELGIE. Certific. bij *Rothschild*	2½	52¼	—	—
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816.	5	104	104⅛	—
Dito 1828-1829.	5	—	—	—
Insch. in Assign.	6	—	—	—
Cert. van dito.	6	65¼	—	—
Neg. 1831-1833.	5	—	—	—
Hope en C°. 1840	4	—	—	—
Stieglitz.	4	85¾	86	85¾
Dito 1854.	5	—	—	—
Nieuwe Engels.	4½	—	—	—
POLEN. Certific.	4	79⅞	—	—
Aand. Lot. fl 500.		154	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe.	1¼	24½	24⅝	[illegible]
Buitenl.	3	—	—	—
Binnenl. 6 m.	3	39⅜	39 7/16	[illegible]
Cert. Coup.		6⅞	—	[illegible]
Amortisabele.		—	—	[illegible]
PORTUG. Lond.	3	45¾	45 13/16	—
OOSTENR. Metall. 1816-1852	5	78⅜	78½	[illegible]
Dito 1849-1854	5	85⅞	86 1/16	[illegible]
Dito Zilv. Nation.	5	79⅞	79 15/16	[illegible]
Dito 1847-1852	2½	40½	40 11/16	—
PRUISS. Lot. 1854	3½	—	—	—
BRAZ. Lond. 1824	5	98¾	—	—
PERU »	4½	78	—	[illegible]
MEXICO »	3	22⅛	—	—
GREN. »	2¾	18¾	18 13/16	—
Uitgestelde.		7⅞	—	—
EQUAD. Lond.		—	—	—
VENEZ. »	4	30⅜	30½	—
Uitgestelde	1½	—	—	—

Hoogst onbeduidende markt. Stieglitz 1855 5 pct. 96⅜ 96 11/16 96⅞

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid.	3	pCt.	95½	à	—
Spanje	1¼	»	24½	à	—
Id. Amortisabele.			—	à	—
Mexico			22⅝	à	—
Grenada.	2¾	»	—	à	—
Id. Uitgest.			—	à	—

PARIJS, heden.

Fransche certific.	4½	pCt.	fr.	—
» »	3			—
Spanje	3			—
»	1¼			—

WEENEN, heden.

Metalliek	5	pCt.	—
Nationaal	5	»	—
Wissel Londen		»	—
Zilver		»	—

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.